

sinds februari 2014

Stichting SOS Den Haag
Oude Molstraat 36
2513BB DEN HAAG

<mailto:info@sosdenhaag.nl>
<http://www.facebook.com/SOSDenHaag>

datum: 20 april 2015

uw kenmerk: 2014/16782/5505498

Op 27 januari heeft uw College een besluit genomen voor de wijziging van de omgevingsvergunning van 19 december jl, inhoudend het 'kappen' van een 5 tal grootse kastanjes op het Toernooiveld: geen monumentale bomen in juridische zin, wel onderdeel van het monumentaal ensemble door hun plaatsing in de open ruimte van Toernooiveld ver voor de monumentale gevels en zeker monumentaal door hun soort, de enkelbloemige Baumanni paardenkastanje en hun fiere snoeiwijze met takken gebald.

We hebben U aanvullende stukken gestuurd, waarvan we weten dat u deze gelezen heeft en wanneer U daarover aanvullende vragen heeft horen we dat graag. Hieronder willen we ons bezwaar toespitsen.

In de vergunning van 27 januari stelt het college dat abusievelijk de tekst van artikel 2.91 is opgenomen uit de APV, de zg 'kan-bepaling'.

Het is onwaarschijnlijk dat dit een *abus* zou zijn gezien het feit dat in de eerdere én de geredigeerde vergunningen alsmede in de machtiging tot kappen deze bepaling uitdrukkelijk is opgenomen en geadviseerd.

Door het college worden een vijftal gronden aangevoerd om het schrappen van deze bepaling te motiveren.

Deze motivering schiet tekort.

Allereerst omdat zich geen nieuwe feiten hebben voorgedaan sinds de afgifte van de omgevingsvergunning kappen op 19 december.

Ten aanzien van de vijf motieven het volgende.

1. Het college stelt dat de omgevingsvergunning is verstrekt op 6 november jongleden. Het college gaat voorbij aan het feit dat een kansrijk bezwaar is

ingesteld tegen afgifte van deze vergunning: het is niet zeker wat er gebeurt wanneer dit plan voorlopig geen doorgang vindt.

2. Door het college is ingestemd met het PlanUitwerkingsKader PUK. Ook de raad heeft hiermee ingestemd, maar het plan zoals dat is uitgewerkt en door het college is vergund is hiermee regelrecht in strijd: dat geldt voor de maat en plaats van de in- en uitrit, maat en stijl van de toegangshuisjes, terugplanten van bomen op oorspronkelijke posities.
3. Dat de Parkeergarage is opgenomen in het onherroepelijke bestemmingsplan betekent dat er een bouwrecht is gevestigd voor de gemeente die eigenaar is van de grond, maar er is geen bouwplicht. Evenmin ziet het bestemmingsplan op de *uitwerking* van de parkeergarage waar het aspecten betreft die in de omgevingsvergunning bouwen nader worden uitgewerkt en bepaald. Het bestemmingsplan reikt daartoe de kaders aan zoals de primaire bestemming 'waarde-cultuurhistorie' en het functievak 'parkeergarage'. *In elk geval is het door het College vergunde plan in strijd met dit bestemmingsplan* vwb de grootte van de bouwvlek waardoor minder plaats voor bomen overblijft. Voorts is niet door het college gemotiveerd waarom deze uitwerking *niet* in strijd zou zijn met het beschermd stadsgezicht, juist waar de minister de vrij in de ruimte van het profiel geplaatste bomen tekent en roemt. De afweging parkeerdruk tegenover belang van de bomen als onderdeel ensemble die in de omgevingsvergunning kappen staat is in strijd met de door het bestemmingsplan vereiste afweging waarde-cultuurhistorie en de in artikel 26 genoemde procedure. Enkel de goedkeuring van de nieuwbouw door de welstandscommissie volstaat niet en de welstandscriteria uit de vastgestelde PUK zijn niet gehanteerd als toetsingscriteria door die commissie. Ten overvloede zij opgemerkt dat deze aanpak in het geheel strijdig is met de waardevolle adviezen van de Rijksdienst Cultuur historie RCE in haar rapport van 2012 [Rekening houden met cultuur- historische waarden](#). Overigens dient niet alleen de omgevingsvergunning 'kappen' op basis hiervan te worden vernietigd, maar ook de omgevingsvergunning 'bouwen'.
4. De realisatieovereenkomst voor de Parkeergarage Tournooiveld is vertrouwelijk omdat openbaarmaking de zakelijke belangen van de gemeente zou kunnen schaden. Het is een privaatrechtelijk stuk dat een onherroepelijke omgevingsvergunning als publiekrechtelijke voorwaarde kent. Dan geeft het geen pas een privaatrechtelijke overeenkomst aan de voorkant te gebruiken om op publiekrechtelijke stappen, belangenafwegingen en procedures af te dingen. Door de volgorde hier onjuist voor te stellen wordt het als schijngewicht in de schaal gelegd. Temeer omdat het betekent dat het college hier onomkeerbare stappen zet zoals het kappen van grootse kastanjabomen.
5. Het zelfde geldt de privaatrechtelijke opstalovereenkomst, die eveneens vertrouwelijk is. Deze privaatrechtelijke overeenkomsten kunnen niet als hefboom worden aangewend om een publiekrechtelijke daad te rechtvaardigen juist waar het beschermd stadsgezicht, het vigerende bestemmingsplan en het Welstandsadvies worden geschaad respectievelijk ontweken en gepasseerd. Het zou bijvoorbeeld interessant zijn te weten of de PUK als randvoorwaarde is genomen in de privaatrechtelijke overeenkomsten, en waarom ons college daarvan zou willen afwijken.

De primaire bestemming van dit gebied is volgens artikel 26 van het bestemmingsplan 'waarde-cultuurhistorie' en bij de vaststelling van het bestemmingsplan én vaststelling realisatieovereenkomst is de raad door het college voorgelicht dat de bomen '*ook óp de parkeergarage*' terug konden keren. In dit door het college vergunde plan is dit niet meer mogelijk. Ook wordt gebouwd in tegenspraak met het bestemmingsplan, want er wordt gebruikt een groter oppervlak dan toegestaan bebouwd (het huisje hoek Lange Houtstraat valt buiten het bestemmingsvlak) –en blijft er nog mider plek over om 5 nieuwe bomen te herplanten.

Sterker nog er is nog geen enkel herplant-, inrichting- of beeldkwaliteitsplan openbaar gemaakt dat een redelijk inzicht geeft over wat de resterende mogelijkheden tot herinrichting en boomaanplant zijn.

Bomen van de 1^e grootte (met een hoogte groter dan 12 meter en een kroondiameter van meer dan 13 meter) passen niet '*op de locatie*', niet '*op de locatie van het plangebied*' en niet '*op het bouwplangebied*' zoals de herplantplicht is omschreven. De herplantplicht, onderdeel van de PUK, onderdeel van de omgevingsvergunning bouwen, de omgevingsvergunning kappen en van de machtiging kap is dan ook helemaal niet mogelijk en dient slechts als fopspeen.

Daarmee is de Stichting SOS Den Haag van mening dat de vergunning van 27 januari ondeugdelijk is gemotiveerd, strijdig is met de regelen van goed bestuur, niet gebaseerd is op een deugdelijke afweging van belangen en onrechtmatig is. We vragen U het college te adviseren dit besluit te herroepen.

Sichting SOS Den Haag

Peter Drijver, voorzitter
Oscar Dijkhoff, secretaris
Nico Schouten, penningmeester